

**УХВАЛА
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ананченка Олега Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України

Київ
10 травня 2023 року
№ 36-у(II)/2023

Справа № 3-65/2021(154/21)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі:

Головатий Сергій Петрович (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович,
Лемак Василь Васильович (доповідач),
Мойсик Володимир Романович,
Первомайський Олег Олексійович,
Юровська Галина Валентинівна,

розглянув на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ананченка Олега Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Ананченко О.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України

(конституційності) приписів частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Частиною першою статті 400 Кодексу встановлено таке: „Переглядаючи у касаційному порядку судові рішення, суд касаційної інстанції в межах доводів та вимог касаційної скарги, які стали підставою для відкриття касаційного провадження, перевіряє правильність застосування судом першої або апеляційної інстанції норм матеріального чи процесуального права і не може встановлювати або (та) вважати доведеними обставини, що не були встановлені в рішенні чи відкинуті ним, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими“.

Автор клопотання просить перевірити приписи частини першої статті 400 Кодексу на відповідність приписам статей 3, 8, 9, 19, 22, частин третьої, четвертої статті 32, статті 55, пунктів 1, 14 частини першої статті 92, частин другої, третьої статті 124, частини першої статті 129, статті 147, статті 151² Конституції України.

До конституційної скарги долучено копії рішення Зарічного районного суду міста Суми від 1 листопада 2018 року, постанови Сумського апеляційного суду у складі колегії суддів судової палати з розгляду цивільних справ від 22 січня 2019 року, постанови колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду від 18 січня 2021 року.

Обґрунтовуючи свої твердження, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, статтю 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, а також на судові рішення у його справі.

2. Другий сенат Конституційного Суду України, розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з ухваленням неодностайно Другою колегією суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 19 жовтня 2022 року про відмову у відкритті конституційного провадження в цій справі на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити „обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону“ (пункт 6 частини другої статті 55).

Ананченко О.М., піддаючи сумніву зміст та обсяг законодавчого регулювання механізму перегляду судових рішень у касаційному порядку, твердить, що порушено його конституційне право на судовий захист, гарантоване статтею 55 Конституції України. Проте автор клопотання не зазначив, у чому саме полягає порушення цього права внаслідок застосування оспорюваних приписів Кодексу. Крім того, з аналізу конституційної скарги вбачається, що Ананченко О.М. не вказав причиново-наслідкового зв’язку між змістом оспорюваних приписів Кодексу щодо меж розгляду справи судом касаційної інстанції та порушенням його конституційного права на судовий захист.

Отже, суб’єкт права на конституційну скаргу не навів жодних аргументів на підтвердження того, що його конституційне право на судовий захист, гарантоване статтею 55 Конституції України, порушено безпосередньо приписами частини першої статті 400 Кодексу.

Із наведеного випливає, що Ананченко О.М. не обґрунтував тверджень щодо неконституційності приписів частини першої статті 400 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ананченка Олега Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**